

РЕШЕНИЕ

№ 3435

гр. София, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 10.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2342** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал. 11 от Закон за чужденците в Република България (ЗЧРБ):

Образувано е по жалба на С. П., [дата на раждане], [населено място], Република С., с персонален № 0601972725025, с паспорт №[ЕИК], издаден на 14.09.2020 г., чрез адвокат В. У., АК – [населено място], ул. „Д-р Х. Т.“ № 36, ет. 1, против Отказ с рег. № 5364р-1970/24.01.2023 г. за предоставяне на постоянно пребиваване в Република България, издаден от Директор на Дирекция "Миграция" при Министерство на вътрешните работи /МВР/.

В жалбата са изложени доводи, че така оспореният отказ е неправилен и незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон и с целта на закона. Изложени са съображения, че чужденката има адрес на територията на Република България и не е длъжна да пребивава постоянно на същия. Твърди се, че изискването за адрес е свързано единствено с място, където да получава съобщения, но не и да пребивава постоянно, което е и фактически невъзможно. В заключение, от съда се иска отмяната на оспорения административен акт по изложените в жалбата съображения. Претендират се сторените по делото разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен не се явява лично и не изпраща представител. От страна на адв. У. е представено становище от 05.05.2023 г., с което не се възразява да се даде ход на делото. От съда се иска по същество да

отмени оспорения отказ като неправилен и незаконосъобразен и административната преписка да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендират се сторените по делото разности, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответникът – Директорът на Дирекция "Миграция", МВР, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт Ч., който моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, се представлява от прокурор В., който дава заключение за недоказаност на депозираната жалба.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представената административна преписка по делото се установява следното:

Не е спорно между страните в съдебното производство, че оспорващата С. З. П., гражданка на Република С., [дата на раждане] , [населено място], Република С., е лице с български произход, видно и от представеното по делото Удостоверение №00666050120221013, издадено от Изпълнителна агенция за българите в чужбина /л.25/.

На 15.08.2022г. жалбоподателката С. З. П. е подала Заявление с рег. №536500-3023/15.08.2022г. за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ /л.18-20/. Заявлението е подадено лично, при спазване на изискванията на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България /ППЗЧРБ/. Към заявлението от чужденката са приложени всички изискуеми документи съгласно чл. 34, ал. 1, чл. 35 и чл. 11, ал. 5 от ППЗЧРБ: Заверено копие на национален паспорт на чужденката, издаден от Република С.; Извлечение от акт за раждане на сръбски и в превод на български език; Удостоверение № 00666050120221013, издадено от Изпълнителна агенция за българите в чужбина; Свидетелство за съдимост, издадено от Основен съд К., Република С. в превод на български език; Нотариално заверена декларация от Л. Ж. Л., ЕГН: [ЕГН], ЛК №650231262, издадена на 15.04.2021 г. от МВР – [населено място], с постоянен адрес: [населено място], [улица], с която същата е декларирала, че притежава собствено жилище, находящо се в [населено място], [улица], ет. 1, което съгласно § 1, т. 20 от ДР на ЗЧРБ предоставя за ползване на С. П., [дата на раждане] по време на престоя и в Република България; Справка за актуално състояние на действащите трудови договори към 19.08.2022 г., издадена от НАП, с която е удостоверено, че С. П. е назначена на длъжност „Деловодител“ в „Никлеон Бау“ ЕООД,[ЕИК], считано от 17.08.2022 г., Трудов договор от 15.08.2022 г., Уведомление от 15.08.2022 г., Платежно нареждане /л.18-29, л.31, л.39, л.41/.

В хода на административната процедура с писмо рег. № Бл-31-2395/22.08.2022 г. по описа на Териториална дирекция на национална сигурност /ТДНС/ - [населено място], ДАНС е представено становище, съгласно което, специализираният орган не разполага с данни, даващи основание, че С. П., представлява заплаха за националната сигурност, поради което не възразява същата да получи разрешение за постоянно пребиваване в Република България /л.30/.

Във връзка с осъществяване контрол по спазването на условията и реда за пребиваване на чужденци на територията на [населено място], в изпълнение на чл. 30, ал. 1, т. 6 от ЗМВР и разпоредително писмо на главния секретар на МВР с рег. №

8121p-22191/18.10.2017 г. относно извършване на регулярни проверки по местопребиваването на чужденците е осъществена проверка по отношение на чужденката. Проверката е обективирана в Докладна записка рег.№5365p-2329/04.11.2022г., изготвена до Началник на Група „Миграция“ – ОДМВР [населено място] /л.32-33/.

На 03.11.2022 г. е извършена проверка от служители на Група „Миграция“, ОДМВР – [населено място] на адрес: [населено място], [улица] относно пет подадени заявления от чужди граждани за получаване на постоянно пребиваване в Република България. В хода на проверката е проведен разговор с Л. Ж. Л., ЕГН: [ЕГН], посочена като домакин от чуждите граждани. Същата писмено е заявила, че е съсобственик със своя баща на два апартамента, находящи се на адрес: [населено място], [улица], ет. 1 и ет. 3. Относно жилището, намиращо се на ет. 1 е посочила, че е годно за обитаване, с обща площ от около 60 кв.м., и за същото тя е сключила общо шест договора за наем с чужди граждани, от които само и единствено Д. от С. живее в него, а останалите чужди граждани е виждала само веднъж при подписването на договора за наем и те не живеят в апартамента. Л. Ж. Л. е поканила служителите на Група „Миграция“ в жилището, като на място служителите установили само наличие на мъжки вещи /дрехи и обувки/. Установили са още, че в жилището няма други български и чужди граждани. Относно жилището на третия етаж, е установено, че е годно за обитаване, с обща площ от около 117 кв.м., стаи с основно предназначение 4 броя с обща площ от около 70 кв.м., и в него живеят бащата, лелята и двете деца на Л. Ж. Л. – общо пет души, като там няма други живущи български и чужди граждани.

Констатирано е, че Л. Ж. Л. е собственик на още един апартамент, находящ се в [населено място], [улица], ет. 1 /надпартерен етаж/ с обща площ 40 кв.м., стаи с основно предназначение 2 броя с обща площ от около 30 кв.м. За този апартамент от страна на Л. Ж. Л. е заявено, че има 6 – 7 броя договори за наем с чужди граждани, чиито имена не си спомня, виждала е лицата само веднъж при подписването на договорите и че никой не живее в това жилище. Заявила е, че в него няма живущи български и чужди граждани и към настоящия момент в това жилище няма електричество.

В хода на проверката е установено, че на адрес – [населено място], [улица], ет. 1, с домакин Л. Ж. Л. са подадени следните заявления за постоянно пребиваване на чужди граждани:

1. Заявление рег. № 536500-3148/28.04.2022 г. от Г. I., [дата на раждане] , гражданство С., кандидат за постоянно пребиваване в Република България;
2. Заявление рег. № 536500-3231/29.08.2022 г. от М. М., [дата на раждане] , гражданство С., кандидат за постоянно пребиваване в Република България;
3. Заявление рег. № 536500-3023/15.08.2022 г. от Р. S., [дата на раждане] , гражданство С., кандидат за постоянно пребиваване в Република България;
4. Заявление рег. № 5365-3123/22.08.2022 г. от D. S., [дата на раждане] , гражданство С., кандидат за постоянно пребиваване в Република България;
5. Заявление рег. № 5365-3189/25.08.2022 г. от О. N., [дата на раждане] , гражданство С., кандидат за постоянно пребиваване в Република България.

Извършена е справка в информационните фондове на МВР/АИС БДС, от която е констатирано, че на адрес в [населено място], [улица], ет. 1 са регистрирани шест броя чужди граждани и един брой български гражданин, а за адрес [населено място], [улица], ет. 3 е подадено Заявление с рег.№2654/14.07.2022г. от D. N., [дата на

раждане] , гражданство С.. От справка в информационните фондове на МВР/АИС/БДС е установено, че на адрес [населено място], [улица], е т. 3 са регистрирани 7 броя чужди граждани и три броя български граждани. За адрес [населено място], [улица], с домакин Л. Ж. Л. е подадено Заявление рег. № 3291/01.09.2022 г. от В. С., [дата на раждане] , гражданство С., кандидат за постоянно пребиваване в Република България.

Отново от справка в информационните фондове на МВР/АИС/БДС е установено, че на адрес [населено място], [улица], с домакин Л. Ж. Л. са регистрирани три броя чужди граждани - В. С., [дата на раждане] , гражданство С., М. З., [дата на раждане] , гражданство С. и J. М., [дата на раждане] , гражданство С., кандидати за постоянно пребиваване в Република България. От тези справи в информационните масиви на МВР/АИС/ЕРЧ от страна на българските власти е прието за безспорно установено, че Л. Ж. Л., ЕГН: [ЕГН], гражданство България е посочена като домакин на 15 броя чужди граждани на различни адреси. От писменото обяснение на Л. Ж. Л. е прието за безспорно, че чуждите граждани, с които тя е сключила договори за наем на недвижим имот не живеят на посочените адреси, както че жилището, предмет на тези договори за наем, находящо се на адрес: [населено място], [улица], ет. 1 не отговаря на изискванията на ЗГР.

В тази връзка е изготвено Становище рег. № 5365р-2548/29.11.2022 г. от Директор на ОДМВР – [населено място] по чл. 46 от ППЗЧРБ, с което въз основа на изготвената Докладна записка рег. № 5365р-2329/04.11.2022 г. по описа на ОДМВР – [населено място] и при установената фактическа обстановка, е предложено на основание чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ да бъде дадено отрицателно становище по Заявление с вх. № 536500-3023/15.08.2022 г. за придобиване статут на постоянно пребиваващ чужденец, депозирано от П. С., дата на раждане 06.01.1972 г., гражданство Република С., притежаваща национален паспорт №015389330. Предложението е мотивирано, че от извършената на 03.11.2022 г. проверка, П. С., съзнателно и целенасочено е декларирала неверни данни, заявявайки адрес на пребиваване, в който няма намерение и възможност да пребивава.

При така установено и въз основа на задълбочен анализ на събраните доказателства е издаден Отказ рег. № 5364р-1970/24.01.2023 г. на Директор на Дирекция „Миграция“ при МВР, с който на основание чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ по отношение на П. С., дата на раждане 06.01.1972 г., гражданство С. е отказано право на предоставяне на постоянно пребиваване в Република България.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателката е адресат на акта, засегната е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок. Оспореният отказ е връчен на 16.02.2023 г. лично срещу подпис на упълномощен от жалбоподателката адвокат, жалбата е депозирана до съда на 28.02.2023г. /л.5/.

Оспореният отказ е издаден от Директор на Дирекция "Миграция" – МВР, който е компетентният административен орган, съгласно чл. 25, ал. 3 от ЗЧРБ. При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изложени са фактическите и правните основания при издаване на отказа, същият е мотивиран.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Не е спорно между страните по делото, че жалбоподателката има български произход, което обстоятелство е основание да получи разрешение за постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Към подаденото от нея заявление са приложени изискуемите документи, като в съответствие с нормата на чл. 11, ал. 5 от ППЗЧРБ е представен и трудов договор, сключен между С. П. и „Никлеон БАУ“ ЕООД на 15.08.2022 г.

Оспореният административен акт е мотивиран, с извършената проверка на 03.11.2022 г., обективирана в Докладна записка с рег. № 5365р-2329/04.11.2022 г., изготвена до Началник на Група „Миграция“ – ОДМВР [населено място], в хода на която е установено, че на декларирания адрес на пребиваване, чужденката не пребивава на този адрес, поради което е декларирала неверни данни.

Въз основа на събраните доказателства се установява, че жалбоподателката С. П. е посочила изрично в депозираното от нея заявление за получаване на разрешение за получаване на постоянно пребиваване, че ще пребивава на адрес: [населено място], [улица], ет. 1, за което от нейна страна е представена и нотариално заверена декларация от собственика на жилището - Л. Ж. Л., че същата и предоставя жилището за ползване и дава съгласие чужденката да бъде адресно регистрирана на този адрес.

Спорът между страните в случая касае изцяло приложението на материалния закон и по-конкретно - чл. 26, ал. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, съгласно който се отказва издаване на разрешение за пребиваване на чужденец, който е представил документ с невярно съдържание или е декларира неверни данни.

От представената по делото Докладна записка с рег. № 5365р-2329/04.11.2022 г., се установява, че в хода на извършената проверка на адрес – [населено място], [улица], ет. 1, е констатирано, че собственикът на недвижими имот Л. Ж. Л. е сключила шест броя договори за наем с чужди граждани, като единствено на този адрес живее Д. от С., а останалите чужденци същата е потвърдила, че е виждала само и единствено към датата на сключване на договорите за наем и същите не живеят там. Тези обстоятелства, са потвърдени от писмените обяснения дадени от Л. Ж. Л..

Съгласно нормата на чл. 34, ал. 1, т. 3 от ППЗЧРБ, към заявлението за получаване на разрешение за получаване на постоянно пребиваване се прилагат задължително доказателства за осигурено жилище. Представената декларация по делото не е попълнена от жалбоподателката, в този смисъл не е налице документ с невярно съдържание, но съдът споделя изводите на административния орган, че се касае за декларирани неверни данни.

Вярно е, че в закона липсва изискване чужденката да пребивава постоянно на посочения от нея адрес, но при извършената проверка от страна на българските власти е установено, че С. П. въобще не живее на декларирания адрес, както и че наемодателят Л. Ж. Л. е видяла чужденката само и единствено при подписване на договора за наем. При това положение, настоящият съдебен състав намира, че безспорно са налице неверни данни, предвид установената липса на намерение от страна на чужденката да се ползва от декларирания адрес за пребиваване в Република България. Посочването на адрес за пребиваване в Република България, на който както се установи освен чужденката, са регистрирани още четири лица – сръбски граждани, също води до извод за липса на намерение у жалбоподателката за реално ползване на декларирания имот.

Дори да бъде прието отправеното в жалбата възражение, че не е житейски логично да

пребивава постоянно в България, то при евентуалното му ненамиране на адреса, собственикът на имота би установил факта на реално фактическо пребиваване в друг период, различен от проверката. Както се посочи по-горе, писмените обяснения на собственичката на недвижими имот са в различна насока – същата е потвърдила, че чужденците не пребивават на адреса. Обстоятелството на липса на фактическо пребиваване на заявения адрес в случая се установява не само от извършената проверка на декларирания адрес, но и от писмените обяснения на Л. Ж. Л., включително и от справките в информационните масиви на МВР. Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган, че чужденец, подал заявление за получаване на постоянно пребиваване в Република България и сключил трудов договор с български работодател, следва да предприеме реални фактически действия по уреждане на постоянното си пребиваване в Република България, което да му даде реална възможност за живеене в страната и да изпълнява своите трудови функции. При съвкупния анализ на събраните по делото доказателства следва извод за липса на такова намерение у чужденката.

Понятието за „жилищна площ и лица“, които обичайно пребивават на един адрес, следва да се прецени така, както е легално дефинирано в § 1, т. 1 и т. 2 от ДР на ЗГР. Действително липсва друга дефиниция на това понятие за целите на ЗЧРБ, поради което не може да се твърди, че легалната дефиниция, уредена в ЗГР е неприложима в случаите на проверка на декларираните достоверни данни. Видно е, че в закона е установен един стандарт относно регистрацията на лицата на конкретен адрес, за което е задължено и лицето, кандидатстващо за получаване на разрешение за постоянно пребиваване. Безспорно декларирането на адрес, на който пребиваването в Република България е под въпрос е относимо към посоченото в отказа правно основание чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, а именно деклариране на неверни данни. В случая не може да се приеме чужденката да се установи на адрес, на който пребивава петчленното семейство на наемодателя Л. Ж. Л., респективно има сключени още 6-7 договора за наем с чужденци. Този факт се потвърди безспорно по делото и от данните за влизанията и излизанията на чужденката, видно от представеното копие на нейния паспорт.

Следователно, отправените възражения в жалбата са неоснователни и жалбата следва да се отхвърли, а издаденият отказ като правилен и законосъобразен да се потвърди.

При този изход на делото и с оглед своевременно отправеното искане от страна на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено. В тази връзка жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. /сто лева/ на основание чл. 37, ал. 1 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 46а, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от ЗЧРБ, Административен съд-София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П., [дата на раждане] , [населено място], Република С., с персонален № 0601972725025, с паспорт №[ЕИК], издаден на 14.09.2020г. против Отказ с рег. № 5364р-1970/24.01.2023г. за предоставяне на постоянно пребиваване в Република България на П. С., издаден от Директор на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА С. П., [дата на раждане] , [населено място], Република С., с персонален № 0601972725025, с паспорт №[ЕИК], издаден на 14.09.2020г. да заплати на Дирекция "Миграция" при Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република

България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: